

মামাং দাইৰ কবিতা

অনুবাদ: ময়ূৰী শৰ্মা বৰুৱা

Issue: Vol. IV, No. 4, February-April, 2026

মামাং দাই অসমৰ পাৰ্ব্বৰতী অৰুণাচল প্ৰদেশৰ বাসিন্দা। ভাৰতীয় সাহিত্যত এক পৰিচিত নাম। *The Black Hill* শীৰ্ষক উপন্যাসখনৰ বাবে ২০১৭ চনত তেওঁ সাহিত্য অকাদেমি বঁটা লাভ কৰিছিল। মামাং দাই একাধাৰে সাংবাদিক, কবি, গল্পকাৰ, ঔপন্যাসিক তথা প্ৰবন্ধকাৰ। ভাৰতীয় সাহিত্যৰ মূলসুঁতিৰ পৰা বহু দূৰৰ অৰুণাচল প্ৰদেশত বাস কৰিও তেওঁ নিজা চিন্তন আৰু ৰচনাইলৈ সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনত এক সুকীয়া স্থান দখল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আদি জনগোষ্ঠীৰ প্ৰতিনিধি ৰূপে নিজৰ জনগোষ্ঠীৰ লোকসাহিত্য, চিন্তা-চেতনাক ইংৰাজী ভাষাৰ মাধ্যমেৰে পাঠক সমাজলৈ পৰিৱাহিত কৰাত তেওঁৰ অৱদান শলাগনীয়।

প্ৰাৰ্থনা পতাকাবোৰ

সিঙ পাহাৰীয়া পথ।
এইডোখৰেই সেই ঠাই
য'ত পাৰ কৰিলোঁ
জীৱনৰ অধিকাংশ সময়
পাৰ কৰাৰ প্ৰতীক্ষাত।

কোনোবাই গুঁজি দিছিল
মোৰ বুকুত
এখনি প্ৰাৰ্থনা-পতাকা।
শ্যামলী জীৱন, শুকুলা মেঘ
আৰু এই মাটিৰ একালৰ গৰাকী সাগৰে
এৰি যোৱা নীলাখিনি মিহলি হৈছিল
থুজাৰ ফুৰফুৰীয়া সুবাস।

বতাহক সহস্ৰবাৰ বাধা দি ৰাখিলেও
হয়তো এদিন
ধুমুহাজকে ধুই নিব সকলো।

আমি কালি বিচাৰি পালোঁ
ইজনে-সিজনক।
অতীত অতীত হ'ল বুলি
তেওঁলোকে কোৱাৰ পাছত।

আৰু এয়া
আমি নাচি আছোঁ
পাহাৰ শীৰ্ষত
নানা ৰঙেৰে একাকাৰ হৈ।

(মূল : 'Prayer Flags')

স্মৃতিচাৰণ

আমি কিয় ধৰি লৈছিলোঁ
প্ৰতিটো কথাই সাধাৰণ বুলি
প্ৰতিটো বাৰিষাতে বৰষুণ আহিব বুলি,
ৰাতিবোৰ টোপনিত লালকাল হ'ব বুলি
আৰু বাটৰ দাঁতিৰ টেকীয়াডৰা
পাক নলগাকৈ বাঢ়ি গৈ থাকিব অনন্তকাললৈ বুলি।

আমি কিয় ধৰি লৈছিলোঁ
জীৱনটো সহজ বুলি,
ধৰি লৈছিলোঁ নদী আৰু পাহাৰবোৰ
ৰৈ বৈ থাকিব নিৰৱধি।
আনকি অজ্ঞাতজনৰ সপোনতো
আছিল তেনেবোৰ কথাই।
কাৰণ আমি জানিছিলোঁ
কিদৰে বেলিটোৱে জিৰণি লয়হি
পাহাৰৰ জাপে জাপে থকা মৌনতাত।

এইবেলি বাৰিষা বৰষুণৰ চোক বেছি।
বুৰ গৈছে সেনাবাহিনীৰ বুটজোতাৰ গিৰিপ-গাৰাপ,
পিয়াপি দি ফুৰিছে যেনিয়ে-তেনিয়ে।
লুকাই-চুৰকৈ কাগত পৰিছে
হাবিৰ গহনত অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ বৃদ্ধি হোৱাৰ খবৰ।

হাবিখনৰ মৰখঁক,
মাংসভোজী সেউজীয়াৰ বুকুত
সন্ত্ৰাসৰ বাহৰ।

আমি কিয় ভাবি লৈছিলোঁ,
ভগৱান হৈ থাকিব
অবিনশ্বৰ আমাৰ স্মৃতিত,

গছৰ গাত, শিলৰ বুকুত আৰু
শিশুৰ ঘুমটিত।

এতিয়া চকু জপাই যেতিয়া ভাবোঁ,
আৰু বিশ্বাস কৰা বন্ধ কৰোঁ, ঈশ্বৰৰ মৃত্যু ঘটে।

মনত থকাৰে পৰা
মানুহে জুই আৰু পানীক মানে।

আমি পাহাৰৰ মানুহ, নাজানো
পৃথিৱীয়ে আমাৰ কথা কি জানে।
ভাগ্যৰ সন্ধানত
ওৰোটো জীৱন
তথা লাগি চাই ৰঙ
পাহাৰৰ সীমনালৈ,
চাই ৰঙ
অজেয় আকাশলৈ।

(মূল : 'Remembrance')

ড° ময়ূৰী শৰ্মা বৰুৱা এগৰাকী অনুবাদক আৰু কৰ্মসূত্ৰে তিনিচুকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ ইংৰাজী
বিভাগৰ সহযোগী অধ্যাপক।